

CETAĆ SIĘ (2) *vb impf*

Tekst nie oznacza é; a jasne.

Zawsze sie.

inf cetać się (1). ◇ praet 3 pl m pers cetali się (1).

Sł stp: cektać się, Cn brak, Linde XVIII w.: cektać się.

Spierać się, sprzeczać się (2) :

cetać się o co (1): y nie raz lie o nie miedzy łobą cetáli CzechRozm 250.

*cetać się z kim (1): gdyż mu przyštoynieyfa rzecz ieft cierpieć/ niż lie vftáwicznie z ożuwcami
prawdy zbáwienney nieprzyštoynie cetác CzechRozm Av.*

Synonimy: kłocić się, spierać się, sprzeczać się.

Cf CETAJĄCY SIĘ, [CEKTANIE], CEKTANIE SIĘ

KW